

TOTEM

DOBRUŠSKÝCH SKAUTŮ

L
E
D
E
N
-
Ú
N
O
R

ROČNÍK 7. 2014

ÚVODNÍ SLOVO

Milí čtenáři Totemu,

po dvou měsících se opět hlásí náš - Váš střediskový oběžník Totem. Tímto číslem zahajujeme již 7. ročník vydávání. Je to pro mě skoro neuvěřitelné. Pamatuji si, když jsme se zakládajícími členy seděli v klubovně a společně tvořili první číslo. Tenkrát by Ti největší optimisté z nás přepovíдали Totemu, když to dobře půjde 4, maximálně 5 let. To znamená, že docela přesluhujeme a budeme moc rádi, když mezi nás přijdou mladší posily s novými nápady a s chutí pokračovat v započaté tradici.

S příchodem nového roku 2014 jsme se snažili připravit pro Vás zase nějakou novinku.

Kromě nového stylu obálky a nového písma je tou největší novinkou rubrika Skautské dovednosti. Zde bychom se rádi zabývali tradičními skautskými dovednostmi, o kterých má páru snad každý, kdo kdy „prošel“ skautem. Doufám, že se nám podaří vždy najít dostatek zajímavostí k danému tématu, abyste se dozvěděli něco nového. První ze skautských dovedností, kterou pro Vás připravil Béna, je Morseova abeceda. Možná si říkáte - to víme, to známe, ale troufám si tvrdit, že ne všechno.

Menší změna se také týká rozhovoru. Plánujeme oslovit mladé vedoucí, kteří se podílejí na vedení schůzek, abyste je

mohli lépe poznat.

Základním kamenem Totemu stále zůstávají zprávy ze střediska a z činnosti oddílů. Během prosince naši klubovnu navštívil Mikuláš, před Vánoci jela výprava pro Betlémské světlo, konaly se vánoční schůzky, různé herní turnaje a je toho docela hodně, tak Vás už nebudu déle zdržovat, ať se můžete pustit do čtení.

Závěrem Vám přeji vše dobré do nového roku a těším se, že se se staršími z nás uvidím 8. února na desátém Malém velkém plese!

Štaflíčka

OBSAH TOTEMU

2 - Úvodní slovo	22 - Tip na knihu
Obsah	- Po zamrzlé řece do nitra Himaláje
3 - Střediskové dění	23 - Tip na film
- Skautský Mikuláš	25 - Tip na hudbu
- Cesta pro Betlémské světlo	- Josef Malina: Časosběr
- Betlémské světlo	26 - Rozhovor s ...
- Oddílová činnost	- Katkou Voglovou
- Cestovatelské večery	28 - PF 2014
- Turnaj Bang!	29 - Poslední stránka
- Čapkovice Open	- Uzávěrka
18 - Skautské dovednosti	- V příštím čísle
- Morseova abeceda	- Tiráž
20 - Pozvánky	30 - Citát

STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

CESTOVATELSKÉ VEČERY

9. - 10. 11. 2013

Je několik skautských akcí, které děláme jak pro sebe, tak zároveň pro širší veřejnost. A jednou z nich jsou i Cestovatelské večery, které už šestým rokem přizvaly příznivce cestování a světoběžníky ke sdílení zážitků. Inu, bylo o co stát!

Otázka, která po uplynulém ročníku Večerů, jak se již vžilo zkrácené označení akce, vyvstala, je následující: kam až můžeme v rámci své kvality stoupat? To není samolibý a sebestředný dotaz zaslepeného organizátora akce, to je holý fakt. Perfektní a profesionální fotky se smysluplným slovním doprovodem všech, kteří se přišli o své zážitky podělit, se stal již naprosto samozřejmým standardem a po několika posledních let tomu nebylo nikdy jinak! Hodinové (i delší) besedy, za něž se ve velkých městech platí jednotlivě desítky i stovky korun vstupného nabízí klubovna po dva večery zadarmo a každým rokem mám osobně větší a větší problém vyjádřit všem promítajícím svůj neskutečný dík za to,

že si na nás našli čas a hlavně chuť (vždyť každý příspěvek má spousty hodin příprav!) – a tak jim aspoň nabízím udělat něco pro druhé z nezištných důvodů, pro radost, která vzbuzuje nejkrásnější pocity. Trochu se kamarádsky „vytáhnout“ a motivovat druhé k podobným výkonům, akcím, ukázat jim cestu a způsob trávení života, v němž není to hlavní pasivně a konzumně přijímat. Nechat se zdravě obdivovat a vychutnat si potlesk uchvácených diváků. Je to všechno možná málo, že? Já však upřímně doufám, že v dnešní době i takové věci stále potěší dobrého člověka ze všeho nejvíce!

Projeli jsme společně magické ostrovy Nového Zélandu, podívali se do protinožné fantastické Patagonie, vystoupili sami a opuštěni na vrcholek Kazbegi, strávili polární den na Islandu i popršené kilometry ve Skotsku, putovali horami věčně jarní Madeiry či málo prozkoumaného a přeci tak blízkého slovinského pohraničí! A to

není všechno! Nabitý program nabízel ještě mnohem více, kdo přišel, nemohl litovat! Do hlavní klubovny se vešlo „v hlavní výslací čas“ přes 70 lidí! U žádného příspěvku neklesl letos počet diváků pod 45! Úspěšné? Jistě! Na příští rok plánujeme dokonce skoupit okolní sídliště a vystavět zde obrovskou halu pro tisíce lidí, aby se všichni pohodlně vešli a mohli si přednášky vychutnat. Ne, nebojte – dělám si legraci. Nic na perfektní rodinné atmosféře Večerů (kde jinde dostanete jako diváci jen tak od druhého výtečnou domácí pečenou buchtu?) v následujících letech měnit nebudeme – právě to ještě umocňuje celou akci a posouvá ji (možná až při zpětném ohlédnutí) do jiné úrovně!

Díky všem promítajícím, opět. A také velký dík (dovolím si z titulu své funkce v rámci naší jednotky použít: „jménem dobrušského Junáka“) všem přespolním, kteří se na nás nejen přijeli podívat, obdivovali klubovny či se sami ujali slova, ale také mi pomohli kompletně „zazimovat“ klubovnu – udělat velký podzimní úklid všech prostor. Úžasné!

Nazdar určitě za rok, už teď nemůžu dospát, až se sejdeme nad těmi všemi úžasnými příběhy a fotkami! A zase třeba v hojnějším počtu, jen ať naše útulná skautská klubovna praská pod nápořem ve šveh – je to krásný pohled!

SKAUTSKÝ MIKULÁŠ 6. 12. 2013

Mikuláš pro mladší

I letos přišel na návštěvu Mikuláš, který nás – nejmenší skauty z Dobrušského střediska, zastihl tentokrát ve velké klubovně našeho skautského baráčku. A jako každý rok nepřišel sám. Letos si místo čerta dokonce vzal i dva krásné anděly, kteří rozdávali úsměvy a sladké

odměny na všechny strany. Ani čert nešetřil hrozbami a neloupanými buráky. Házel je po všech, kteří se tvářili, že nepatří mezi nejhodnější a udělal pěkný nepořádek. Program byl nabitý hrami a písničkami. O skvělý kytarový doprovod ke zpěvu se postarala Kukačka a Káťa Voglová. Děti hrály plno her a měly šanci ukázat svůj talent

před nejvyšším publikem – před Mikulášem a jeho společníky. Po rozdání všech odměn se Mikuláš rozloučil a s příslibem, že příští rok zase přijde, odešel. Po jeho odchodu jsme se rozloučili i my a šli domů.

HONZA

Mikuláš pro starší

Rok se s rokem sešel a vánoční doba nás opět zastihla nepřipravené v obvyklém shonu kolem dárků. Avšak i v tomto období se musí najít aspoň chvilka času pro mikulášský večer - 6. prosince. Tento rok, protože bylo hodně hodných (ale i zlobivých) dětí, Mikuláš s anděly a čertem přišel nadvakrát. U starších tomu bylo tak, že se

jednotlivé oddíly museli náležitě představit svými oddílovými pokřiky, aby se Mikuláš trochu rozpomněl s kým má tu čest. Večer to byl hlavně pro zábavu a tak následovaly scénky, které si družiny skautů a skautek připravili na schůzkách. Slunečnice ve své scéně hledali pravého Mikuláše, středeční Mohykáni předvedli krásnou scénku s názvem Skautdance a páteční kluci nám předvedli jaký mají

talent. Samozřejmě nechyběly nějaké ty soutěže (s náležitou odměnou, ať už od andělů, nebo čerta), hudba a tanec. Naštěstí nikdo nezlobil až tak moc, že by si ho čert musel vzít s sebou, takže příští rok snad znovu v tak hojném počtu! :-)

Simča a ADAM

CESTA PRO BETLÉMSKÉ SVĚTLO

21. 12. 2013

Je 7:30 dne 21. prosince 2013 a na autobusovém nádraží postává s malými i většími lucernami skupina skautů a skautek v tomto složení: Lída Matoušková, Dana Friedlová, Katka Potočková, moje maličkost a s námi 5 světlušek a 2 vlčata. Cílem této skupiny je přivést betlémské světlo z města Chocně, kam ho přivezli brněnští skauti vlakem. Po přistavení autobusu jsme odjeli do Opočna, kde u vlakového nádraží nás čekala Katka Kubečková a poslední vlče. Nastoupili jsme do vlaku a s přestupem v Týništi nad Orlicí, jsme dorazili do železniční stanice jménem Chocně. Vzhledem k tomu, že bylo krátce po deváté ranní a rychlík se světýlkem měl dorazit v 10:34 jsme dostali 70 minutové volno. Zatímco vlčata s mojí

maličkostí si vystačila s labutěmi, čímsi ve vodě, čemuž kluci říkali losos (dostal takovýto pracovní název) a asi 5 minutami v hračkárně, holky se vydaly do muzea hraček. Každopádně jsme se v pořádku sešli v 10:15 na nádraží, posvětili jsme a odešli čekat na nástupiště, kam měl přijet vlak. Z amplionu hlásí, že rychlík má 10 minut zpoždění, a tak čekáme. V 10:44 jsme se dočkali. Přijíždí vlak k nástupišti, u kterého jsme čekali a z něj vystupují brněnští skauti a od nich si všichni zapalujeme betlémské světlo. Následuje foto naší skupiny v podchodu a už míříme na třetí nástupiště k našemu vlaku. U vlaku si většina z nás světýlko sfoukla z bezpečnostních důvodů a svítily jenom dvě lucerny. I cesta zpět nám velmi rychle

uběhla i s přestupem v Týništi nad Orlicí a už náš vlak zastavuje v Opočně, kde jsme si připalovali světlo tak, aby v autobuse svítily zase dvě lucerny a ti, co z nádraží odjížděli jinak (Katka K., Lída, Dana a jedno vlče, které se k nám zde přidalo) měli své. Po příjezdu do Dobrušky se připálilo světlo i těm ostatním, kteří na této cestě tento rok byli a ti ho rozvezli do svých domovů. Na Štědrý den jste si pro něj mohli zajít do kostela sv. Václava.

Co říci závěrem. Snad jen mnoho dobrého, atd. do příštího roku.

Albi

BETLÉMSKÉ SVĚTLO 24. 12. 2013

Každoroční tradici – rozdávání Betlémského světla v dobrušském kostele sv. Václava na Štědrý den po obědě před mší – jsme nevynechali ani letos. I když jeden z hlavních poslů světla pro Dobrušku, sestra Lída, onemocněla a nemohla se osobně zúčastnit, plamínek v lucerničce jsem u ní zdárně po domluvě vyzvedl a převezl na místo činu v dojednaný čas, takže ti, kteří si pro světlo do kostela přišli, ani nic nemuseli poznat. Krojovaní Junáci svorně rozdávali světlo, připalovali svíčky

a lucerny, usměvavá skautská děvčata přála krásné Vánoce a rozdávala speciální dobrušské kalendářiky, které vyrobil Radek (a spol.) a s Petrem P. následně vytiskli. Výtečný záměr, příště určitě zopakovat!

A tak ještě jednou díky všem, kteří v kostele i přes šíření teplého světla pořádně vymrzli (Simča a Adam, Pěta P., nerozlučná dvojka Verča D. a Johanka G., také Martin O. a několik dalších..) a také všem těm, kteří se pro světlo vydali (přečtete si

předcházející článek od Albiho!) – a to všechno jenom proto, aby ostatním lidem mohli udělat radost. I toto je jeden z rozměrů skautingu!

Panu kostelníkovi pak zasílám jménem naší „světelné skupiny“ omluvu za trochu propálenou „dečku“ pod světlem – snad se nezlobíte!

Za rok zase na stejném místě, ve stejný čas. Doufám!

ODDÍL MEĎÁTEK

Tak nám končí rok s magickou 13 na konci. I když je často 13 označována za velmi nešťastné číslo, v našem oddíle nejmenších tomu tak určitě nebylo. Kdo čte pravidelně Totem, dozvěděl se to z našich předchozích reportáží. Po zahájení toho našeho skautského roku, tj. od září, jsme pokračovali na schůzkách v oblíbených disciplínách, včetně již tradičního střídání se v tělocvičně. Tam blbneme o 106 a dáváme si trochu do těla, když už je na nás letošní zima skoupá, pokud jde o sněhové radovánky. V klubovně tvoříme všelicos a zkoušíme i nakouknout do skautských disciplín (mapa, uzly atd.).

Kalendářní rok jsme zakončili tradičním přespáním v klubovně z 20. na 21. prosince. Na začátek Honza (Káně) s Markétou nachystali venkovní hru, která se velmi vydařila, a do klubovny se všichni vrátili vysmátí s červenými tvářemi. Po dokončení úkolů ze hry se konala k radosti všech večere včetně ochutnávků cukroví a pak další a další hry a zpívání s kytarou. Zavítala mezi nás i Mirka, která kvůli škole s námi stíhá už jen tábor, takže se zpívalo téměř táborově. Nechtělo se ani jít spát. Pod pohružkou toho, že nebude tradiční Ifikova (trochu) popletená pohádka ale všichni nakonec našli svůj

spacák a ulehli. Pohádka byla o Veverce – zlaté „prdelce“, která kradla v královské zahradě zlaté ořechy. Nakonec v příběhu vystupovali i Krokodýl – zlato-bíl a Sysel – zlatý pytel, který se proměnil v krásného prince. I když se během příběhu vyprávěč párkrát trochu sám zamotal do děje, pohádka funkci splnila a většina nocležníků zabrala.

Ráno už zbyl čas jen na snídani a úklid. Popřáli jsme si hezké svátky a hodně zdraví v příštím roce a rozešli se těšit na Vánoce. Všem bráškům a sestřičkám ve středisku a dalším čtenářům přejeme také pohodu a štěstí v novém roce.

Za Medata zapsal IF

ODDÍL SVĚTLUŠEK

Tento měsíc jsme měly zase spoustu věcí na práci. Měly jsme štěstí, že bylo tak hezké počasí. Jestli ne po celý týden, tak ale skoro každé pondělí krásně svítilo slunce. Proto jsme nezůstávaly vevnitř, ale chodily jsme i hodně ven. Jako skoro každý ob měsíc, jsme i v listopadu, hrály šipkovanou. Teď jsme ale hrály speciální šipkovanou, musely jsme v ní využít naše snad všechny skautské znalosti (morseovku, rostliny, skautskou historii, zdravotvědu) a také ostatní naše schopnosti. Na jedné ze schůzek jsme si opět zazpívaly a zahrály židličkovanou, ve které byla dost úspěšná Veverča. Poslední schůzku před Vánoci jsme si společně upekly perníč-

ky. Dále se snažíme procvičovat morseovku a pustíme se co nejdříve do uzlů. Teď nás čeká studené období, doufáme, že bude aspoň sníh, abychom si mohly jít zasáňkovat a nebo se pořádně zkoulovat. :-)

Zpívající výprava 15. - 16. 11. 2013

Jako každý měsíc jsme i v listopadu uspořádaly se světluškami výpravu. Tato výprava ale byla výjimečná, nesla totiž název Zpívající výprava.

Sešly jsme se v 18:00 u klubovny, kde se i celá výprava kotala. Nejdříve jsem si společně

připravily večeri, kterou tvořili výborné obložené chleby. Poté jsme vytáhly naše nástroje. Objevily se tady kytary, klarinet, flétny, housle, rumba koule a spousta dalších doprovodných nástrojů. Začaly jsem zpívat. Když jsme spustily všechny dohromady, byl to docela rachot. :-) Pak přišel čas na sólová vystoupení se svým nástrojem. Také nás navštívila Lída, která nás naučila novou písničku s názvem Dobrá nálada. Poté nám hodiny začaly ukazovat, že už je čas jít spát a tak jsem si vyčistily zuby a zalehly do spacáků.

Následující den jsem se probudily, nasnídaly a vyrazily na šipkovanou. Krom pár úkolů jsme našly všechno. Skupina, která ji připravovala, se pod vedením Káti Potočkové vrhla na chystání obědu. Měly jsme česnečku a čivabčiči. Musím říct, že to bylo opravdu výborné.:-) Pak jsme po sobě uklidily a vrátily se do našich domovů.

V rámci celé výpravy jsme přivítaly 6 nových světlušek, takže se náš oddíl zase rozšířil. Výprava se mi moc líbila a myslím, že se vydařila.

KÁŤA

Vánoční výprava Masty 12. -13. 12. 2013

Je odpoledne, pátek 12. 12. a světlušky jsou nachystané u klubovny s batohy a všechny se těší, co tyto dny prožijí. Dohromady je nás i s vedoucími 16. Jak už název napovídá, čeká nás vánoční výprava. Opět navštívíme, jak už je naším zvykem, chalupu v Mastech. U klubovny čeká pan Potoček, který naloží holkám batohy a spacáky, aby to pro ně nebylo tak náročné. Po 4. hodině nám jede autobus na Skalku, kde vystupujeme a dále do Mastů jdeme po svých. Je teda dost zima, ale pořád to není jako minulý rok, kdy jsme se brodily sněhem, teď se brodíme maximálně bahnem. Přesto ale zvládneme dojít až do chalupy, kde nás čeká náš pan topič, který už chalupu naštes-

tí už předem vytopil. Díky velkému větru, který byl v předchozích dnech, nešla elektřina, proto jsme měly chvíle strávené u svíček. Naštěstí to ale pánové spravili a mohly jsme pak fungovat už normálně, ale alespoň jsme zažily dobrodruží. Páteční večer je zpočátku ve znamení her. Po skvělé večeři od Káti se naladíme do vánoční nálady, zapíváme pár koled a čekáme na příchod Ježíška, který skutečně dorazí a přinese nám spoustu krásných dárků. Potom nechybí ani vánoční zvyky, jako například házení pantoflí, vykrajování jablíčka a oloupání slupky z jablka a následné hození za hlavu. Vzhledem k pozdním hodinám jdou některé světlušky už spát, ty bdělejší ještě chvíli zpívají s kytarou. Samozřejmě, že při celém pobytu mlsáme cukroví, to jsem ještě zapomněla zmínit, ale

myslím, že je to asi všem jasné.

V sobotu po probuzení následuje ještě jeden vánoční zvyk, který jsme večer vynechaly a tím je pouštění skořápkových lodiček. V sobotu si užíváme pohody, blbneme a máme se skvěle. Pak si sníme oběd, uklidíme po sobě chalupu a chystáme se na odchod opět na Skalku. Tam čekáme na autobus a čekání vyplníme hraním Dostihů, Kevina. Pak už přifrčí autobus, nasedneme a hurá zpátky domů. Před klubovnou se rozloučíme a rozejdeme se do svých domovů. Výprava byla super, moc se mi líbila a myslím, že i holky si můžou připsat na účet další skvělé zážitky. :)

maruška ☺

ODDÍL VLČAT

Jsem tu opět, abych vás seznámil s tím, co dělala vlčata v listopadu a prosinci loňského roku. Jak již jsem zmínil v minulém čísle, jednalo se o dvě akce, a to o drakiádu, která byla na programu 1. listopadu a vánoční výpravu vlčat konající se ve dnech 13. – 14. prosince.

Hned 1. listopadu se asi desítky vlčat sešla se svými vedoucími a společně s nimi se vydali na Trojici, kde jsme chtěli pouštět draky. Bohužel zrovna tento den nefoukal vítr, ale nám to nevadilo. Nejprve jsme začali přehlídkou draků a tříčlenná porota vybrala ty nejhezčí, nejoriginálnější a ty, kteří měli další nej. Poté se vlčata rozdělila do dvojic a ve dvojici si zvolila draka, který podle nich lépe poletí v bezvětrí. Po doběhnutí všech závodníků, opět porota dala hlavy dohromady a odměnila oceněné draky, např. podle počtu kotrmelců na zemi, nejvyšší vzlet,... Nutno dodat, že všichni draci až na jeden, byly vyrobeny na schůzkách v poslední říjnový týden a kluci si je dodělávali doma.

Další akcí, kterou vlčata podnikla byla dvoudenní vánoční výprava na Nový Hrádek. V pátek 13. prosince se u klubovny sešlo 10 vlčat a 4 vedoucí. Po naložení všech věcí na spaní do auta, jsme se odebrali na autobus na Nový Hrádek. Po příjezdu jsme se šli společně s Ondrou a Kubou, bydlícími na Novém Hrádku, ubytovat do zdejší základní školy, kde na nás čekal Váša. Po vyslechnutí kde co máme a co nemáme dělat, si vlčata zahrála vybíjenou, zatímco část vedoucích chystala večeri. Na večeri přijel i poslední člen výpravy, Josy. Po ní si kluci chvíli odpočinuli při kartách, a následně je čekala opičí dráha. Po vyčištění zubů se odebrali do improvizovaného kina v tělocvičně na film Narnie a poté už šli spát.

Druhý den byl budíček o půl osmé, a po něm následovala rozcvička, kde si kluci zahráli na Toma & Jerryho. Po rozcvičce byla snídane a po ní jsme se vydali na klouzavý výlet k vrtulím, na Frymburk, k Bydlu, kde jsme nakrmili zvířátka a přes Rokoli

zpět do školy v Novém Hrádku. Cestou jsme domácí nechávali ve svých domovech, protože na odpoledne měli už jiný program. Následoval oběd a úklid tělocvičny, po kterém jsme si v jejich prostorách zahráli vybíjenou na družstva a další sporty. Poté následovalo opětovné naložení batohů do auta a odchod na autobus s následným příchodem ke klubovně, kde si kluci věci rozebrali a po nezbytném pokřiku jsme se odebrali do svých domovů. Nutno dodat, že se klukům i přes klouzačku na silnici a na chodnících nic nestalo a domů se dostali zdraví.

V neposlední řadě bych chtěl poděkovat třem vlčatům, kteří se v sobotu 21. prosince vydali s mojí maličkostí pro betlémské světlo. Jedná se o Lukáše Gotwalda, Antonína Nováka a Matěje Pokorného.

Do nového roku bych chtěl všem popřát hodně zdraví, lásky, spokojenosti, štěstí, však to znáte.

Albi

ODDÍL SLUNEČNIC

Další dva měsíce utekly jako voda a nám přinesly spoustu věcí. Podzimní září a říjen se nám přehouply v chladnější listopad a prosinec, ale ani ty nám nebránily v tom, nadále se pravidelně scházet v prostorách klubovny, pořádat výpravy a další akce.

I přes většinou nepříznivé počasí jsme se snažily dělat zábavný program na schůzky. Už jsme sice nechodily moc ven, ale vynahradily jsme si to různými činnostmi a hrnkem teplého čaje v klubovně. Během schůzek jsme se snažily například vymyslet scénku na mikulášskou besídku, nebo taky o výrobu přáníčka pro světlušky (doutáme, že se aspoň trochu líbilo).

Jak už jsem zmínila, během prosince se pořádala v pátek 6. 12. akce Skautský Mikuláš. Letos se ovšem nekonala v Kulturním domě ani v tělocvičně ve škole Fr. Kupky, ale v naší největší klubovně. A i přesto, že je největší, je stále malá pro celé stře-

disko, takže jsme se rozdělili na 2 skupiny, a to na mladší a starší. O mladší skupině se snad zmíní někdo jiný a já se tu pokusím aspoň trochu převyprávět program starších. Viděli jsme několik scének v podání Slunečnic a Mohykánů, které se střídaly se soutěžemi. Ani Mikuláš se svými kamarády, čertem a anděly na nás nezapomněli a za každou podařenou scénku rozdali odměny. Podařené odpoledne jsme završili úklidem klubovny a odchodem do našich domovů.

Dále v prosinci jsme se s Mohykány vydali na vánoční výpravu na chalupu do Mastů, která se 20. - 22. 12. stala naším útočištěm. Každý přinesl něco málo ze své letošní sbírky cukroví, tím pádem jsme se obešli i bez tradičního kapra a bramborového salátu. Ani Ježíšek na nás nezapomněl, a tak jsme se v pátek v podvečer sešli u stromečku a rozdali si drobné dárečky. V sobotu jsme také nelenili a odpoledne si zahráli běhací hru a odpoledne jsme se vypravili na

menší výlet k židovskému hřbitovu, dále na Skalku a zpátky na chalupu. Večer jsme si zahráli ještě pár her jen tak do místnosti a šli jsme spát. V neděli ráno jsme uklidili nepořádek, který se nám během dvou dnů s úspěchem podařilo natropit a vyrazili jsme směr Dobruška, kam jsme dorazili asi kolem oběda a od kluboven se všichni rozutekli domů vyhlížet Štědrý den.

Jenže ani tímto pro nás střežiskové dění pro tento rok neskončilo. Ještě v úterý 24.12. se ti největší otužilci vydali do kostela, kde 2 hodiny hlídali a rozdávali betlémské světlo. A touto službou pro nás rok 2013 už definitivně skončil a nezbyvá nic jiného, než čekat, co nám přinese ten další, rok 2014.

Do nového roku vše nejlepší, hodně štěstí, zdraví a málo starostí přejí SLUNEČNICE, 1. oddíl skautek!!

Simča

ČAPKOVICE OPEN 21. 12. 2013

V sobotu 21. prosince se kmen dobrošských Roverů a Rangers podruhé zúčastnil jubilejního desátého florbalového turnaje Čapkovice Open 2013 v Malých Svatoňovicích.

Pro veliký zájem (celkem 16 týmů) byl turnaj rozdělen do dvou hal (po 8 týmech). První byla tělocvična místní školy a druhá (menší tělocvična) byla v Náchodě v Poříčí, kde se odehrály pouze boje v základních skupinách a poté osmifinále. Postupující se pak přesunuli do Malých Svatoňovic, kde se turnaj dohrál. V základních skupinách se hrálo 1x12min, osmifinále a čtvrtfinále 1x15min resp. semifinále a finále 2x10min. Turnaj řídili profesionální rozhodčí za což jim já osobně děkuji. Díky nim měli zápasy „profi“ úroveň.

Náš tým (ve složení: hrající kapitán – Koule, brankář – Béna, hráči do pole – Ivoš, Vlasta, MM, Lachty, Weyr, Mára Týfa,

Michal Dítě) hrál od začátku v Malých Svatoňovicích. Připadl na nás první, zahajovací, zápas od osmi hodin, proto byl odjezd z Dobrušky za naprosté tmy. Ale ani brzké vstávání nám nezabránilo vyhrát všechny tři zápasy v základní skupině a díky neprůstřelnému gólmanovi jsme navíc nedostali ani jeden gól (celkové skóre 10:0). Navíc se nám, i díky famóznímu Bénovi, podařilo porazit i pozdějšího finalistu. Jakožto vítězové naší skupiny bylo osmifinále proto jen formalitou. Dostali jsme nejslabší tým druhé skupiny, výsledek 6:0 tomu odpovídal. Nyní jsme měli trochu času a proto jsme se vydali na oběd do místní hospody. Následovalo čtvrtfinále s týmem z druhé haly (z Poříčí). A tady jsme poprvé narazili. Začali jsme dostávat góly a plné břicho nám asi taky moc nepomohlo :-). Pozdější vítěz nás jednoznačně porazil 0:4, byli prostě lepší. Zbyl na nás proto pouze boj o 5. - 8. místo. Jelikož

i skauti z Nového Města vypadli také ve čtvrtfinále byli dalším soupeřem našeho týmu právě oni. Tento souboj byl z naší strany považován za klíčový (opět porazit Nováč jako loňský rok), tak jsme do toho dali všechno. A vyplatilo se, vyhráli jsme 2:0. V posledním zápase, něco málo po šesté hodině večerní, nás čekal boj se skauty z Rychnova o konečné umístění. Bohužel nám už nezbylo moc sil, a tak jsme s nimi nakonec prohráli 2:6.

Suma sumárum. Zkončili jsme na krásném 6. místě, vyhráli jsme 6 z 8 zápasů (s celkovým skóre 20:10) a dovolím si říct, že jsme dobrošskému kmeni ostudu rozhodně neudělali.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem účastníkům a věřím, že příští rok se už popereme o pomyslné medaile.

R&R PŘEDVÁNOČNÍ VÝŠLAP

23. 12. 2013

Každoročně vyvrcholí vánoční tlaky právě těsně před Štědrým dnem, a proto je záhodno z celého kolotoče vystoupit a užít si trochu klidu přírody, jež nás obklopuje, abychom se z toho nezbláznili. A kam jinam se skautskou skupinou vyrazit než na Junáckou vyhlídku v opuštěném a tichém kraji Božanovského špičáku?!

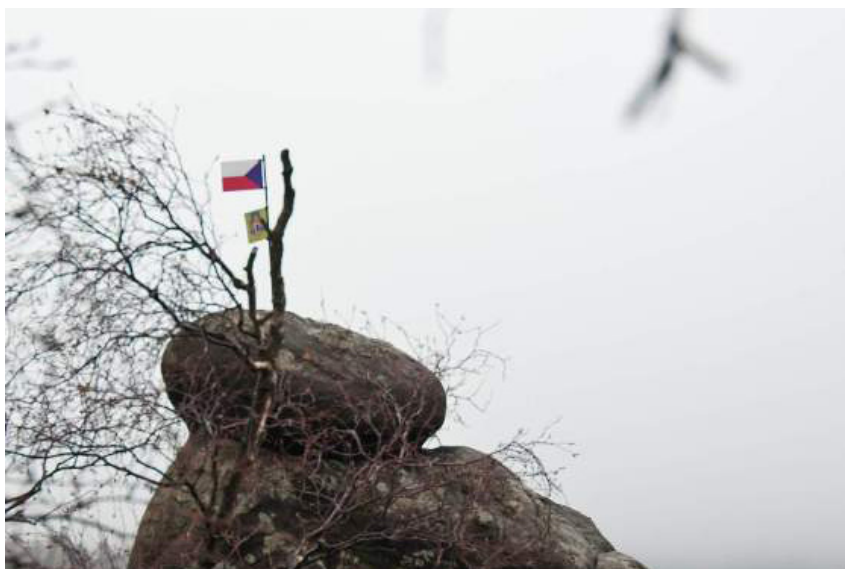
Počasí konce letošního roku nebylo nikterak příjemné pro nadšené turisty a výletníky. Ani to nám ale nezabránilo, abychom se sešli v pondělí v 7 ráno za tmy v hojném počtu 10 členů roverského kmene u klubovny a po menších peripetiích (jízda do Bohuslavic a zpátky pro poslední 2 dnešní účastníky) jsme úspěšně vyrazili třemi osobními vozidly směrem na Náchod, Hronov a až daleko dozadu přes Bezděkov do nekonečně dlouhého Machova a Machovské Lhoty. Po projetí celé vesnice a upozornění na výrobu batohů Doldy jsme zaparkovali na opuštěné mýtině přímo pod skalnatým a zalesněným masívem celého Špičáku. Příjemně překvapil ztracený syn našeho kmene Vlasta, který dorazil z

druhého směru, aby s námi výlet rovněž absolvoval. Takže nás nakonec bylo 13, což už se dalo v takovém čase považovat za velmi dobrou účast!

Vyrazili jsme za zatažené oblohy s místy protrhanými mračky po červené turistické značce přes trampskou osadu Řeřišný až k Zabitému. Cesta nebyla i přes nepříznivé prosincové počasí nijak rozblácená, a tak se šlo dobře, pohodový úsek lesní cesty přes Machovský kříž až k Panskému utekl jako voda. Tam jsme značku červené barvy vyměnili za žlutou a vydali

se spleť skalních útvarů až k zapomenutému vrcholku a bludišti – Božanovskému špičáku. Nepozorní turisté by snad i přehlédli betonový „patník“ na vrcholku jedné nejvyšší skalky, nám se to ale nestalo, tak jsme se zvládli i vyfotit na památku. Po slibovaném vánočním sněhu široko daleko ani památky, jenom zbytky v temných a chladných místech klínu skal. Okružní žlutou trasou jsme pokračovali skálami dál a vrátili se zpátky k Panskému kříži, cestou jsme zhlédli mnohé útvary připomínající zvířata celého světa – skoro jako nehybná zoo!

U Panského kříže jsme pouze přeskočili lesní cestu a došli světlým lesem až na Junáckou vyhlídku, špatné počasí nás ale dostihlo právě v nejméně vhodný čas. I když byla vidět česká vlajka i symbol našeho Junáka – lilie, další divadlo nám zůstalo přes hustou mlhu, která by se dala krájet, skryto. Nevadí, výhledy jsme vyměnili za cukroví a čaj, společnou fotku a zápis do místní „vrcholové knihy“. Zesilující vítr a několik kapek deště

nás dostatečně přesvědčil, abychom pokračovali skalním bludištěm a přes Soví hrádek dolů. Žádná meteorologická kalamita se nekonala, pořád jako na houpačce!

Napojili jsme se zpátky dole v lese na červenou značku směřující do Řeřišného, po níž jsme před několika hodinami přišli. Návrat k autům proběhl v čase oběda, a tudíž jsme se přesunuli

do Náchoda k prameni Idy, pro mnohé to bylo nově navštěvené místo. Počasí se vylepšilo, ale Špičák i další vrcholky, které jsme viděli po cestě, když už jsme mávali zapomenutému koutu Čech, byly zahaleny v mlze, takže dnešní den určitě výhledům nešel na ruku nikde.

Popřáli jsme si u opravené náchodské kapličky s pramenem krásné Vánoce a rozjeli jsme se

domů při počínajícím odpoledni, abychom ještě doma splnili různé nedodělané předvánoční povinnosti. Byl to pěkný výlet, díky za účast a při další roverské akci v tak hojném počtu na viděnou!

TURNAJ BANG! 27. 12. 2013

Turnaj v karetní hře Bang! už podruhé...

Letos 27. 12. se už podruhé konal turnaj v „bangu“. Přípravy byly v plném proudu už od půl jedné a ve dvě hodiny se začali scházet účastníci turnaje. Letos jsme se sešli v pěkném počtu, který byl ke hře ideální. Hrál nás třináct na třech stolech. Tři hodiny v sedmi kolech se soutěžící snažili nahrát co nejvíce bodů. Každý zuřivě zápolil až do hořkého konce. Bohužel vítěz je jen jeden. Svůj talent a um ukázal *Jirka Gregor*, který s přehledem zvítězil. Byl oceněný hlavní cenou turnaje, kterou představovalo triko s logem. Vítězi gratulujeme a těšíme se na další ročník.

HONZA

SKAUTSKÉ DOVEDNOSTI

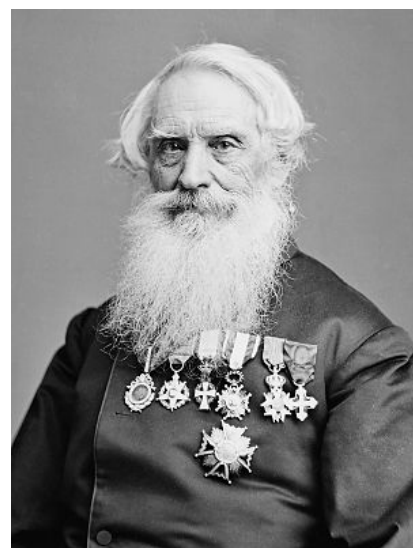
MORSEOVA ABECEDA

Běžím jako o život spolu s ostatními členy oddílu. V ruce třímám zápisník a tužku. Říkali, že se prý bude hodit. Konečně dobíhám na místo určení, někteří už tu jsou přede mnou. Společně hledáme pár minut další zprávu, až konečně kdosi zavolá: „Mám!“ Vytahujeme pečlivě schovaný kus papíru, odshora dolů popsaný na první pohled podivně vypadajícím shlukem teček a čárek. Vedoucí nám radili dobře, zápisník se teď bude náramně hodit...

Podobnou situaci známe snad úplně každý, kdo jsme prošli skautskou výchovou. Vždyť

znalost Morseovy abecedy patří bezesporu mezi základní skautské dovednosti. (Mimočodem před pár dní jsem si opět připomněl, jak užitečná může tato znalost být, když jsem pod stromečkem našel zašifrovaný vzkaz, kde najdu jeden z dárků :-))

Ať už patří mezi morseovské specialisty nebo jste spíše nováčky v šifrovacím oboru, pojďme se společně blíže seznámit nejen s konkrétní podobou Morseovy abecedy, ale zejména s její stručnou historií.

Samuel Morse

Jakmile vynalezl na konci třicátých let 19. století americký fyzik Samuel F. B. Morse (1791-1872) elektrický telegraf, rozhodl se změnit pro něj telegrafický kód. Podle některých pramenů tak učinil v roce 1838 a od této doby se užívá pojem Morseova abeceda. V roce 1844 svůj nově vzniklý kód Morse vyzkoušel během na tehdejší dobu převratného telegrafního spojení, které proběhlo mezi Washingtonem a Baltimorem (asi 50 km). Zpráva tehdy byla biblického znění: „What hath God wrought“ – česky „Co Bůh způsobil.“

Původní verze abecedy byla zdokonalena až několik desítek

A	·-·	akát
B	-···	blýskavice
C	-·-·	cílovníci
D	-··	dálava
E	·	erb
F	··-·	Filipíny
G	-··	Grónská zem
H	····	hrachovina
CH	-----	chvátá k nám sám
I	··	ibis
J	·----	jasmín bílý
K	-·-	krákorá
L	·-··	lupíneček
M	--	mává
N	-·	národ
O	---	ó náš pán
P	·-··	papírníci
Q	-·-·	kvílí orkán
R	·-·	rarášek
S	···	sekera
T	-	tón
U	··-	učený
V	····	vyvolený
W	·-·	wagón klád
X	-··-	Xénokratés
Y	-·-·	Ýgor mává
Z	-···	známá žena

Znaky Morseovy abecedy včetně pomocných slov pro jejich snadné zapamatování (u některých písmen existuje více různých slov – např. N = národ / nástup apod.)

1	·-·-·
2	··-·-·
3	··-·-·
4	··-·-·
5	··-·-·
6	··-·-·
7	··-·-·
8	··-·-·
9	··-·-·
0	··-·-·

Číslice v Morseově abecedě

let po Morseově smrti v r. 1918. Došlo tehdy například k tomu, že byly nejfrekventovanějším písmenům anglické abecedy přiřazeny nejkratší sekvence teček a čárek (proto dnes např. E značíme jednou tečkou).

Morseova abeceda se stala velmi rozšířenou nejen pro telegrafní komunikaci v civilním sektoru, ale též v námořnictví a armádě. Např. ještě do roku 1996 ji používaly jako prostředek tísňového volání všechny lodě o výtlačku větším než 300. Známé SOS („Save Our Souls“ – česky „Spaste naše duše“) se používá bez mezer a bylo zvoleno pro svoji nezaměnitelnost a výraznost. Znělo mimo jiné i v roce 1912 z paluby potápěcího se Titaniku, byť pouze jedinkrát. Ve všech ostatních voláních použil Titanic starší a tehdy ještě rozšířenější nouzový signál CQD („Come Quick, Danger“ – česky „Přiďte rychle, nebezpečí“).

Ačkoliv byla Morseova abeceda v pozdější době nahrazena v běžném životě moderními metodami komunikace (mluvené slovo v rádiovém provozu, internet apod.), najde dnes stále svoje uplatnění (v roce 2003 do ní byl také přidán nový symbol – zavináč, vzniklý spojením písmen A a C = „at commercial“).

znak	kód	popis
.	. - . - . - .	tečka
,	- - . - . -	čárka
?	. - - - . - .	otazník
!	- - . - . -	vykřičník
;	- . - . - .	středník
:	- - - . . .	dvojtečka
(	- - . . .	závorka otevírací
)	- . - - . -	závorka zavírací
„“	. - . . . - .	uvozovky
-	- -	pomlčka
_	. - - - . -	podtržítka
@	. - - . - .	zavináč (spojení písmen A a C)

Další znaky Morseovy abecedy

V současnosti se používá mj. pro dorozumívání s těmi tělesně postiženými, kteří nejsou schopni pohybu.

Snad každý, kdo se někdy učil morseovku zná systém pomocných slov (A – akát, B – blýskavice, ...), která využíváme pro snazší zapamatování abecedy. Tento systém dnes mimochodem existuje i ve své „alkoholické“ verzi, v níž se z akátu stal absták, ze slova papírníci pivní tácek apod. (všechna slova zde uvádět nebudu, zájemci je mohou nalézt např. na těchto stránkách <http://morseovka.pitevna.cz/alkoholicka-morseova-abeceda>, kde je mimo jiné k dispozici také rychlý online převodník!). Existuje ale ještě jedna pomůcka pro rychlý převod písmen Morseovy abecedy do latinky. Tou je následující tabulka, jejíž použití je velice snadné. Stačí se tabulkou pohybovat zleva doprava vždy podle toho, zda je na daném místě tečka (zde žlutá barva) nebo čárka (zde modrá barva). Tato cesta vás zavede až k hledanému písmenu.

Využití morseovky při skautské činnosti je velmi pestré a nabízí mnoho různých obměn, neboť v podstatě stačí zakódovat tři typy znaků – tečku, čárku a lomítko pro mezeru. Mně

T	M	O	Ch
		G	Ö
		K	Q
	N	D	Z
		W	Y
		R	C
		U	X
	A	S	B
		I	J
		E	P
E	M	O	Ä
		G	L
		K	Ü
	N	D	F
		W	V
		R	H
		U	
	A	S	
		I	
		E	

Tabulka pro rychlé luštění Morseovy abecedy (vhodná zejména pro začínající šifraře)

samotnému se vryly hluboko do paměti chvíle, kdy jsem stál ve tmě v táborovém kruhu a s napětím se snažil rozluštit dlouhé a krátké signály baterkou mnoha set metrů vzdálené nebo jen ležel v trávě a zapisoval na papír signály vysílané pomocí praporek z protějšího kopce.

Přeji všem mnoho radostných chvil s morseovkou a závěrem si dovoluji uvést jednu svoji nemilou zkušenost z dětských let pro ty, kdo rádi místo poctivého luštění slova ve zprávě domýšlejí. Nějak se nám tehdy s družinou nepodařilo zdárně zaznamenat závěr zprávy poslané vedoucími pomocí praporek. A tak se nebýt duchapřítomnosti vedoucích málem stalo, že jsme místo z kopce dolů, zamířili z kopce domů. :-)

Béna

POZVÁNKY

Tříkrálová sbírka 2014 ***v Dobrušce, Opočně a okolí po třinácté***

Tříkrálová sbírka je největší sbírkovou a dobrovolnickou akcí v České republice. Letos se koledníci vydají na pout' za „světlem dobrých skutků“ už po třinácté a věříme, že jich bude zase mnoho...

Na Dobrušsku a Opočensku budou koledovat **v sobotu 11. ledna 2014**. Skupiny tří králů doprovázené vedoucím skupinky vybírají finanční příspěvky do úředně zapečetěné kasičky opatřené charitním logem a obdarovávají dárce drobnou pozorností. Vedoucí skupinky je vybaven průkazem koledníka.

Motto Tříkrálové sbírky 2014 již tradičně zní:

POMOC RODINÁM A LIDEM V NOUZI U NÁS I V ZAHRANIČÍ A PODPORA CHARITNÍHO DÍLA

Konkrétním záměrem Farní charity Dobruška je doplnění nabídky zdravotních pomůcek do charitní půjčovny, podpora sociální služby osobní asistence, přímá pomoc rodinám v soc. tísní, rodinám s postiženým dítětem a podpora aktivit souvisejících s projektem Adopce na dálku.

Po skončení sbírky vám přijdou koledníci **v neděli 12. ledna v 17 hod.** zazpívat na náměstí v Dobrušce a dozvíte se předběžný výsledek sbírky.

Děkujeme všem lidem dobré vůle za vlídné přijetí koledníků při sbírkách v uplynulých dvanácti letech a prosíme vás všechny, u koho naši koledníci zazvoní v sobotu 11. ledna: *Otevřete jim nejen dveře, ale i svá srdce a věřte, že přicházejí s upřímným poselstvím a pomáhají tak dobré věci. Za vaše finanční příspěvky charitě i sladké maličkosti koledujícím dětem předem upřímně děkujeme a přejeme vám do nového roku hodně zdraví, štěstí a vzájemné lásky!*

Prosíme každého, kdo by se chtěl spolu s námi jakkoli zapojit do organizování a realizace sbírky, necht' nás kontaktuje. S vaší pomocí a dobrými nápady přinese Tříkrálová sbírka více užitku.

Ing. Jana Poláčková
Farní charita Dobruška
E-mail: charita.dobruska@seznam.cz

PODĚKOVÁNÍ KOLEDNÍKŮM TKS 2014

promítání fotografií z TKS 2014

• PTAČÍ ÚLET • 3D animovaný film

úterý 28. ledna 2014 od 17 hodin

JUNÁK,
SVAZ SKAUTŮ A SKAUTEK,
STŘEDISKO
DOBRUŠKA
VÁS ZVE NA:

10. MALÝ VELKÝ PLES V OPEŘE

8. ÚNORA 2014 VE 20. HODIN

V KULTURNÍM DOMĚ
V DOBRUŠCE.

K Tanci A POSLECHU
HRAJE POKROK.

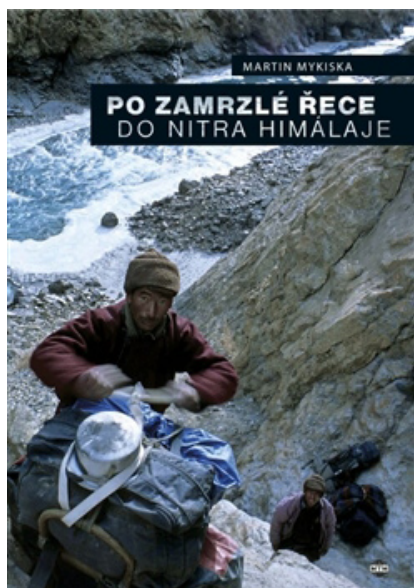
REZERVACE VSTUPENEK
U PAVLÍNY ČIHÁČKOVÉ
NA TEL. Č. 775615575

TIP NA KNIHU

Martin Mykiska - Po zamrzlé řece do nitra Himálaje

Venku je počasí na draka, po vánočním sněhu ani památky, i když v listopadu padaly teploty hluboko pod bod mrazu a slibovala se tuhá zavátá zima. Co je tedy lepšího než se do mrazů aspoň vypravit na krásném papíře cestopisu?

Velká cestovatelská legenda naší vlasti, dobrodruh a skvělý fotograf Martin Mykiska znovu vydal dlouho vyprodanou knihu o jednom jeho netradičním výletu a možná o jeho nejsilnějším zážitku vůbec. Cestopis Po zamrzlé řece do nitra Himálaje totiž popisuje jeho „pouť“ do nitra jednoho himálajského údolí – z města Ladhak do Zanskaru, kam se dá dostat za nejsilnějších mrazů uprostřed zimy po zamrzlé řece. Náročná a dlouhá cesta hlubokým údolím, jíž absolvoval, se nazývá Čhadar a v místním jazyce je tento výraz používán pro takovou zimu, kdy i „ze stromů padají zmrzlí ptáci“, má přes 90 kilometrů a vede v nadmořské výšce okolo 3500 metrů – ach ty himálajské

rozměry!

Nemá smysl více prozrazovat o ději knihy, když se jedná o cestopis. Neuvěřitelných zážitků a kvalitních fotografií je v něm mnoho! Raději si přečtete něco přímo z knihy:

„Připoutávám batoh na boby a vyrážím na cestu do vesnice Ating trochu pozdě, až před polednem. Z Padumu, správného centra a jediného městečka v centrálním Zanskaru, je to do Atingu přes 20 km. Za jak dlouho lze v Zanskaru uprostřed zimy ujít 20 km, záleží na prošlapanosti cesty.

První dvě hodiny na mě čekala poměrně jednotvárná trasa do vesničky Sani. Jenže dnes po několika mlžných dnech je konečně jasno a cestou se rozhodně nenudím. Zasněžené hory mě obklopují všemi směry.

Jen Sani v dálí přede mnou vypadá stále jen jako malý tmavý flíček, který se přibližuje zoufale pomalu. V zimní krajině se snadno ztrácí běžný odhad vzdáleností.

Vyježděná cesta od sporadických toyot 4x4 vede pouze do Sani, boby se táhly moc dobře. Dál pokračuje jen stopa vyšlapaná ve sněhu. Za další dvě hodiny jednotvárné chůze opuštěným krajem docházím k mostu. Jeho

zasněžený povrch je důkazem, že auto tudy neprojelo několik měsíců...

Na druhý břeh bohužel odchází jediná zčásti prošlápnutá trasa. Má trasa vede po břehu, kudy od minulého sněžení zatím nikdo nešel. Boby hlubokým sněhem táhnout nelze, dávám je i s batohem na záda a poprvé se zabořím do křupavé krusty. Až do Atingu se bořím do hlubokého sněhu, deset kilometrů mi dává zabrat.“

Kdo všechnou totu nebezpečnou trasou chodí? Jenom dobrodruzi, nebo i učitelky základních škol a studenti? Odpovědi naleznete v knize, doporučuji ji číst pouze u zapnutého topení a pít k ní horký čaj (či svažené víno) – abyste náhodou z dechberoucích pasáží, kdy se například musí cestopisec brodit po pás v zmrzlé řece, nedostali zápal plic!

Fotografie pocházejí z cestopisu Po zamrzlé řece do nitra Himálaje a jejich autorem je Martin Mykiska.

TIP NA FILM

Je tu nový rok, nové číslo časopisu Totem a s ním i pokračování rubriky Tip na film. Tento rok Vám však nebudu nabízet filmy, které spojuje jeden žánr, ale snímky, které se za minulé dva měsíce objevily v kinech a které rozhodně stojí za zhlédnutí. Dnes jsem si pro Vás připravil jeden životopisný film, jeden krimi thriller a jedno drama. Takže s chutí do toho...

Rivalové (Rush)

Závody Formule 1, to je především rychlost, adrenalin, krásné dívky a řev motorů. Nicméně jedna chyba zde může znamenat i smrt. Na těchto okruzích spolu soupeří dva odvšní rivalové Brit James Hunt a Rakušan Niki Lauda. Hunt je perfektní řidič, playboy a neřízená střela. Lauda naopak velmi vyrovnaný profesionál, vždy plně disciplinovaný a precizní. I přes jejich věčnou rivalitu, ať už ve sportovním či osobním životě, je však poji zvláštní druh přátelství, díky kterému se navzájem inspirují a dohání k lepším výkonům. Titul mistra světa však může získat jen jeden z nich...

Film Rivalové je založený na skutečných událostech a postavách, a i přes drobné úpravy reality se dá nazývat téměř dokumentárním. Herecké výkony jsou velmi dobré, nicméně nade všechny vyčnívá Daniel Brühl jako Niki Lauda. Jeho podobnost s reálným Laudou, ať už vizuální či zvuková je naprosto dokonalá. Scénář je skvělý, kamera a střih velmi zdařilý, a film během svých dvou hodin rozhodně neztrácí na tempu. Tak-

že pokud máte rádi rychlá kola, snímek Rivalové je pro Vás tou správnou volbou. A pokud formulím přeci jenom neholdujete, rozhodně ho vyzkoušejte také. Budete velmi příjemně překvapeni.

Zmizení (Prisoners)

Keller Dover čelí pravděpodobně nejhroší noční můře všech rodičů. Jeho šestiletá dcerka a její kamarádka jednoho večera na Den díkůvzdání zmizí. Přes veškerou snahu rodičů i sousedů, se dívky najít nepodaří a tak je k případu přivolán detektiv Loki. Při dalším pátrání se do jeho zájmu dostává starý karavan, u kterého si dívky naposledy hrály a tak Loki zatkne jeho řidiče, retardovaného mladíka Alexe. Pro nedostatek důkazů a i přes Alexovo zvláštní chování je však nucen ho posléze propustit. Pátrání pokračuje dále, ale bez větších výsledků. Mezitím však Keller, který je bezradný a plný vzteku, bere spravedlnost do vlastních rukou...

Snímek Zmizení je bezespo-

ru jedním z nejlepších thrillerů poslední doby. Námět je vcelku neotřelý, scénář skvěle napsaný a všechny postavy padnou hercům jako ulité. Herecké výkony jsou perfektní, zde je třeba vypíchnout skvělého Jakea Gyllenhaala v roli detektiva Lokiho, Hughu Jackmana jako Kellera Dovera a Paula Danoa jako Alexe. Co se týče kamery, střihu a zvuku, tvůrci je zvládli na jedničku. Někoho by možná odradila delší stopáž, ale vězte, že těch 153 minut uteče jako voda a film Vás ani na chvíli nebude nudit.

Gravitace (Gravity)

Doktorka Ryan Stone, inženýrka, která je na první vesmírné misi a vesmírný veterán Matt Kowalsky na přelomu roku 2014 a 2015 provádějí údržbu na Hubbleově teleskopu. Během výstupu do kosmu však dojde ke katastrofě, jejich vesmírná loď je zničena a Stone i Kowalsky zůstanou ve vesmíru sami, odkázáni jeden na druhého a bez jakéhokoliv spojení se Zemí.

Kyslíku neúprosně ubývá, strach ze samoty se pomalu mění v paniku, a tak jejich jedinou nadějí je pokračovat do hlubin vesmíru směrem k čínské vesmírné stanici...

Vesmírné drama *Gravitace* neuchvátí příběhem ani hereckými výkony. Scénář je celkem vcelku obyčejný, herci jsou stále zavřeni ve skafandru, takže prostor pro herecké manévrování George Clooneyho i Sandry Bullock je značně omezen. Čím

však film vyniká, je vizuální a zvuková stránka. CGI vesmír se opravdu povedl a v kombinaci s 3D projekcí v kině jsem byl doslova vtažen do nádherné a obrovské prázdnoty vesmíru. Perfektní atmosféru pak dotváří zvuk, respektive ticho. Žádné přehnané výbuchy, žádná extra dramatická hudba. K tomu si připočtete skvělou kameru, která při proplouvání vesmírem využívá velmi dlouhé a plynulé záběry a máte nádherný devadesátiminutový zážitek.

INI OGIC

TIP NA HUDBU

JOSEF MALINA: ČASOSBĚR (2013)

Máte rádi Čechomor, Buty, AG Flek či Roberta Křesťana? Tak vás určitě bude zajímat debutové album nejmladšího z trojce zakladatelů známé kapely Druhá tráva – Josefa Maliny. Má ke všem totiž svou tvorbou velmi blízko – s některými hrál, jiní ovlivnili významně jeho hudební směr.

Album Časosběr nadaného čtyřiatřicetiletého hudebníka Josefa Maliny, vydané v uplynulém roce, je jedna ze světých vlaštovek na folkové (až blue-

grassové) scéně, která je bohužel poslední roky tlačena bezduchou a primitivně jednoduchou mainstreamovou tvorbou (čest všem světlým výjimkám!) do kouta. Deska obsahuje 13 písní různého ražení – od rytmických instrumentálek až po zpěvné akustické melodie za doprovodu ženského (či mužského) hlasu. Na své si tudíž přijdou všichni. Časosběr vznikl dlouhých 5 let, nahrával se po různých studiích 2 roky a je sesbíranou (melodickou) tvorbou autora, sám Josef Malina o tom vypráví a odhaluje také význam názvu celého alba: „*Jsem amatérský fotograf a časosběr je právě jedna z fotografických technik, kdy se fotky snímají v delším časovém úseku a později se dávají dohromady v jeden celek. Stejně tak je to s moji deskou.*“ Přizvaní hosti, které hudebník oslovil a kteří se na desce podíleli velkou měrou, nejsou žádnou hudební „bé tří-

dou“, nebo myslíte, že ano? Robert Křesťan, Petr Bende, Katka García, Blanka Táborská a další. Ti podpořili desku nejen svým výtečným hlasovým projevem, ale také mnoha texty s nápaditými obraty i hlubšími významy. Stačí se jen zaposlouchat!

Mezi nejlepší skladby alba patří zaručeně písnička s názvem Romantická či Letím, instrumentálně jsou nejvyzrálejší skladby Závodník či O prázdninách. A jaké po poslechu desky potěšily vás?

Nevzdávejme hledání kvalitní hudby v záplavě všeho, co se jako muzika tváří, ale jedná se spíše o geniálně promyšlený marketingový tah a továrnu na peníze než umění!

ROZHOVOR

KATKA VOGLOVÁ

1. Kdo nebo co tě ke skautu přivedlo? Kdy to bylo?

Bylo to na konci první třídy. Byla jsem si hrát u kamarádky, která do skautu chodila. Když jsme si hráli, tak řekla, že už musíme skončit, že jde do skautu, ale jestli chci, tak můžu jít s ní. A tak jsem šla. Bylo to už ke konci roku, takže jsem stihla jít asi jen na 3 schůzky. Ale od září jsem začala chodit už oficiálně.

2. Kdo byli tvé vedoucí? Stala se některá z nich tvým vzorem?

Vedoucích jsem měla dost. Pamatuji si, že prvními vedoucími byla Zuska a Barča. Pak si hodně pamatuji Azuritu, s ním byla vždycky dobrá sranda. Pak jsem měla také Kafku a Haminu a pamatuji si, že jsme je vždycky nějak otravovali, ale hrozně mě to bavilo. :-). Musím říct, že Kafka s Haminou pro mě byly takovým vzorem, byly to vždycky ty velké vedoucí. Asi jsem nenapodobovala, ale vzhlížela

jsem k nim, to určitě. Moji další vedoucí byli také Ríza a Simča. U skautek jsem pak měla Lenču. Ta pro nás dělala super program a výpravy, to si pamatuju do dneška. Ale měla to s námi docela těžké, protože jsme byly hrozně líné. Pak jsem měla Týnu s Bárrou. K těm jsem také podle mě vzhlížela, co řekly byla pro mě vždycky pravda. A mojí poslední vedoucí byla Hanča. Ale u skautek to už byly spíš kama-

rádky než nějaké velké vedoucí a to bylo vždycky super. Moc ráda jsem si s nimi povídala.

3. Máš za sebou několik let skautování. Co to pro tebe znamená?

Pro mě je skaut takový druhý domov. Vnímám to tak hlavně na táborech. Je to taková druhá rodina. Vždycky to pro mě znamenalo kamarádi a přátelé a vtipné zážitky. :-)

4. Dokážeš spočítat, na kolika táborech jsi byla? Na který nejraději vzpomínáš?

Jestli dobře počítám, tak na 12. Já vzpomínám ráda asi na všechny, každý měl něco do sebe. Ale musím říct, že se mi hodně líbilo Mexico. To bylo vážně super. Bylo nás tam málo, asi 15 dětí. Ale o to to snad bylo lepší. Byli jsme taková dobrá parta a i program byl super. Při pokladovce jsme flusačkama dobývali bunkr na Komářím vrchu, který obsadili vedoucí a spoustu dalších věcí. Taky ráda

vzpomínám na tábor v Mastech, kde jsem byla už jako vedoucí a byli jsme tady s menšími vlčaty a světluškami. Děti byly takové správné a měly jsme tam super kuchařky (Efku s Ivou), které nám bezvadně vyvařovaly a pomáhaly. I s ostatními vedoucími jsme tvořili takový dobrý tým. Taký se mi dost líbil tábor, který jsme teď měly jen sami světlušky v Mastech.

5. Můžeš se podělit o svůj nejsilnější skautský zážitek?

Silných zážitků bylo dost. Co se mi vrylo do paměti je dvojdenka, kdy od půlnoci začalo pršet a pršelo asi dva dny v kuse, jak jsem spala a pozorovala, jak nepromokavá bunda pomalu promoká. Taký si dost

pamatuji, když nám vedoucí udělali výsadek. Byli jsme čtyři a měli jsme se v noci vrátit zpět do tábora. Vysadili nás v 23h asi 10km od tábora na Pláně nebo Pustiny (nějak tak se to jmenovalo) a my se vraceli přes Komářík zpátky. To bylo opravdu zajímavé a jsem moc ráda, že jsem to zkusila. Ale na co asi nikdy nezapomenu jsou západy slunce na Záhoří.

6. Jak dlouho jsi sama vedoucí? U kterého oddílu působíš?

Já jsem vedoucí teď asi čtvrtý rok. Momentálně jsem u světlušek, vedu s Maruškou Obršálovou pondělní světlušky.

7. Jakou náplň mají schůzky pod tvým vedením? Kde čerpáš inspiraci?

Vždycky se snažíme na každé schůzce něco procvičit, ale máme tady převážně menší holky, tak to jde trochu pomalu. Pak taky hrajeme hry, zpíváme a chodíme ven do okolí. Zjistila jsem, že hodně inspirace čerpám z programu, který pro nás dělaly naše vedoucí. Často používám hry, které jsem hrála já ve skautu a bavily mě.

8. Jaké jsou Tvé záliby? Čemu se věnuješ o svém volném čase?

Když už ten volný čas mám, tak ráda hraju na kytaru a na klavír. Taký si ráda zazpívám nebo zahraju na varhany. Baví mě plavání, ale to moc poslední dobou nestíhám. V létě mám hrozně ráda, když vyjedu někam na kole a zkoumám nové cesty. Prostě jedu a vidím nějakou postranní cestu, kterou neznám, tak tam zahnu a čekám, kde vyjedu. Dokonce jsem se ještě neztratila. :-) Taký ráda chodím pěšky, ale s někým, samotnou mě to moc nebaví. Poslední dobou mě baví dívat se na filmy, možná i víc než číst knížky.

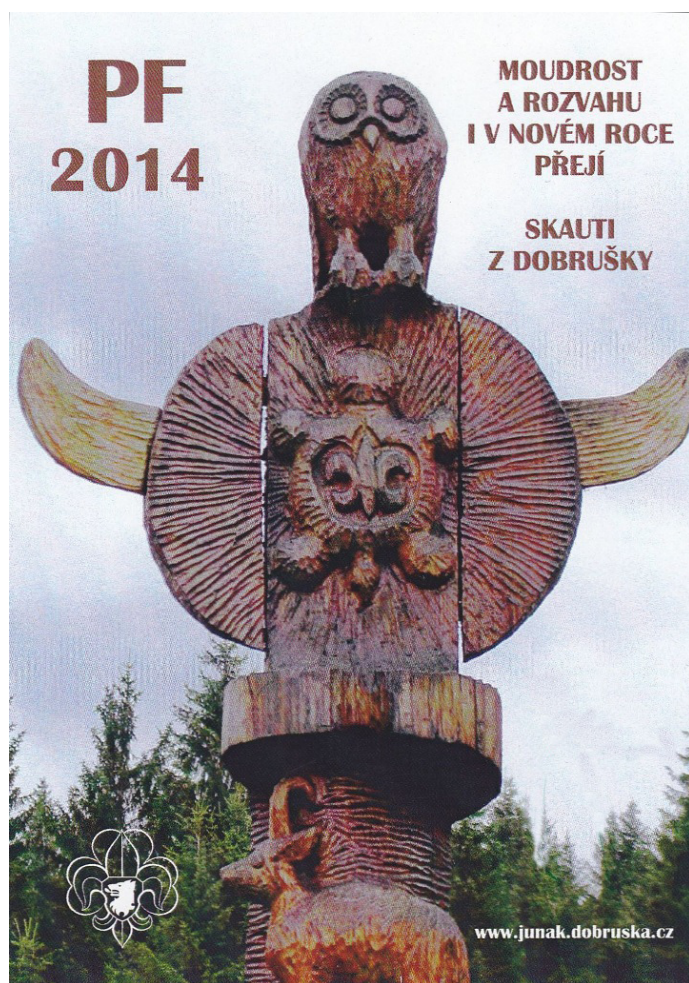
9. Co teď studuješ nebo kde pracuješ?

Teď momentálně studuji na Gymnáziu Dobruška a budu tam ještě minimálně 1,5 roku.

10. Cestuješ ráda? Je nějaké místo, kam by ses chtěla podívat?

Já moc necestuju, takže nemůžu říct, že cestuji ráda. Ale myslím si, že docela jo. Já bych chtěla jet na Nový Zéland a do Irska. Docela ráda bych se i podívala do USA nebo i do Kanady.

PF 2014

**ŠŤASTNÝ
NOVÝ ROK
2014
PŘEJE
REDAKČNÍ
RADA
TOTEMU**

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

KONEC ÚNORA 2014

V PŘÍŠTÍM DVOUČÍSLE

MALÝ VELKÝ PLES
DRUHÁ SKAUTSKÁ DOVEDNOST
(NE)TRADIČNÍ TIPY
A DALŠÍ

VÍCE FOTEK NA:

WWW.JUNAK.DOBRUSKA.CZ

TIRÁŽ

REDAKČNÍ RADA:

Ondřej Němeček - ondra.nem@seznam.cz

Pavčina Čiháčková - pavlina.cihackova@seznam.cz

Veronika Benešová - cga@seznam.cz

Petr Beneš - bena.kamzik@seznam.cz

Jiří Štaffa - gor.jiri@seznam.cz

Petr Lukášek - p.lukasek@seznam.cz

PŘISPĚLI:

Ondřej Němeček, Jiří Hanousek, Adam Čuda, Jan Chmelař, Jiří Novák, Kateřina Voglová, Marie Obršálová, Simona Popová, Petr Lukášek, Petr Školník, Petr Beneš, Veronika Benešová

FOTOGRAFIE:

Jiří Štaffa, Ondřej Němeček, Kateřina Potočková, Petr Poláček, Simona Popová, Lukáš Macháček, Petr Beneš a další

JAZYKOVÁ KOREKTURA:

Veronika Benešová

OBÁLKA (FOTOGRAFIE):

Výprava Slunečnic

**Život je jako zrcadlo. Usmívej se a bude nádherné,
chmuř se a bude protivné.**

Feuliere Edwige